

Sygn. akt **XXIII Gz 1320/16**

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Gałas (spr.)

Sędziowie: SO Monika Skalska

SO Aneta Łazarska

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi J. K.

o wznowienie postępowania

o wykreślenie z (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedziba w W. w upadłości likwidacyjnej

na skutek zażalenia J. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 12 lipca 2016 r., sygn. akt Wa. Ns-Rej.KRS (...)

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Monika Skalska SSO Anna Gałas SSO Aneta Łazarska

Sygn. akt XXIII Gz 1320/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie odrzucił zażalenie J. K. z dnia 28 kwietnia 2016 r. na postanowienie z dnia 7 kwietnia 2016 r.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że zarządzeniem z dnia 18 maja 2016 r. skarżąca została wezwana do uzupełnienia braków poprzez opłatę i złożenie odpisu zażalenia. Sąd wskazał, że opłata została uiszczona ale nie złożono odpisu zażalenia. Pomimo, że w załącznikach do pisma z dnia 13 czerwca 2016 r. został wskazany odpis zażalenia, to faktycznie nie został złożony. Wskazuje też na to adnotacja biura podawczego, że do pisma załączono jeden załącznik i kopertę. Złożonym załącznikiem jest kopia dowodu opłaty. To oznacza, że skarżąca nie uzupełniła braków zażalenia, co skutkowało na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. odrzuceniem zażalenia.

Zażalenie na to postanowienie wniosła J. K. i zaskarżyła je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu pozwana zarzuciła przekroczenie granic swobody przy ocenie dowodów oraz nadmierny rygorizm orzekania. Skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Jako niezasadny należy ocenić zarzut pozwanej, jakoby Sąd pierwszej instancji dokonał błędnych ustaleń stanowiących podstawę wydanego orzeczenia, co opisano jako błędną ocenę dowodów. Otóż akta sprawy, w szczególności wnikliwa analiza pism składanych przez skarżącą potwierdza słusność stanowiska Sądu Rejonowego. Skarżąca złożyła w dniu 28 kwietnia 2016 r. zażalenie (k. 1236), które zawierało istotny brak formalny – brak odpisu zażalenia. Wbrew twierdzeniom zawartym w rozpoznawanym zażaleniu, w zażaleniu powyższym są wymienione dwa załączniki: dowód uiszczenia opłaty 60 zł oraz kopia pisma z dnia 26 lutego 2016 r. W istocie takie dwa załączniki skarżąca złożyła (k. 1327 oraz 1328).

Sąd Rejonowy zarządzeniem z dnia 18 maja 2016 r. wezwał skarżącą (na adres podany w zażaleniu) do złożenia: odpisu zażalenia i opłaty od zażalenia w wysokości 60 zł w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia zażalenia. Wezwanie osobiście odebrała J. K. w dniu 6 czerwca 2016 r. (k. 1331). W terminie tj. w dniu 13 czerwca 2016 r. złożyła pismo datowane na 4 czerwca 2016 r. (k. 1332), w którym wymienia się dwa załączniki: dowód wniesienia opłaty 60 zł oraz odpis zażalenia. Faktycznie został złożony tylko załącznik w postaci kopii dowodu opłaty 60 zł (k. 1334). W istocie do pisma tego jak wynika z adnotacji biura podawczego dołączono 1 załącznik (ww. dowód opłaty 60 zł) oraz kopertę. Brak odpisu zażalenia.

Powyższe oznacza, że skarżąca pomimo upływu terminu nie uzupełniła braków formalnych zażalenia z dnia 28 kwietnia 2016 r. tj. nie złożyła wymaganego odpisu. Jak wynika z treści rozpoznawanego zażalenia skarżąca nawet tego nie neguje. Niezasadnie natomiast wywodzi odnośnie tego braku, że wezwanie do uzupełnienia zażalenia było bezpodstawne w dniu wydania zarządzenia, ponieważ opłata od zażalenia była uiszczona w chwili jego wniesienia.

Otóż przyczyną odrzucenia zażalenia skarżącej było zaniechanie złożenia odpisu zażalenia, mimo wezwania w określonym terminie z podaniem rygору. Sąd Rejonowy nie negował a wręcz potwierdził, że skarżąca uiściła opłatę 60 zł od zażalenia. Tymczasem zażalenie w dalszym ciągu było obarczone brakiem formalnym, który uniemożliwia nadanie mu dalszego biegu, przy czym termin do uzupełnienia braku upłynął bezskutecznie.

Odnośnie nadmiernego rygoryzmu w orzekaniu, to zarzuty zażalenia są bezpodstawne. Godzi się wskazać, że sąd podobnie jak strony jest obowiązany do respektowania obowiązujących przepisów prawa. Zgodnie zaś z art. 368 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie oprócz wymagań stawianych mu jako środkowi odwoławczemu powinno czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a więc spełniać warunki określone w art. 126 k.p.c. i art. 128 k.p.c. wedle zaś art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom, a ponadto, jeżeli w sądzie nie złożono załączników w oryginale, po jednym odpisie każdego załącznika do akt sądowych. W orzecznictwie opisany brak formalny nie budzi wątpliwości, zaś złożenie zażalenia bez odpisu, w ty co oczywiste odpisu jego załączników tamuje bieg zażalenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2013 r., IV CZ 47/13, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 października 1999 r., II CKN 610/99). Dobitnie zwrócił uwagę na poruszoną przez skarżącą kwestię nadmiernego rygoryzmu Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 lutego 2008 r., III CZP 135/07, gdzie przyjęto, że nawet wniosek strony - wezwanej do uzupełnienia braku apelacji przez złożenie jej odpisu (art. 368 § 1 i art. 128 k.p.c.) - o sporządzenie tego odpisu przez sąd i dołączenie go do akt sprawy, nie stanowi skutecznej czynności uzupełniającej, o której mowa w art. 370 k.p.c. Nawet w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2005 r., II CZ 100/05, które skarżąca powołuje, podniesiono te same okoliczności. Jeżeli wezwano stronę do usunięcia braku - szczegółowo określono, o jaki brak chodzi, oraz podano, w jaki sposób ma on być wyeliminowany, to wtedy może nastąpić negatywny skutek procesowy związany z nieuzupełnieniem braku. O nadmiernym rygoryzmie nie może być zatem mowy.

Skarżąca w sposób jasny została wezwana do złożenia odpisu zażalenia z podaniem terminu, rygору i sposobu wykonania. Co więcej w określonym terminie złożyła pismo stanowiące odpowiedź na wezwanie szczegółowo je opisując, ale bez odpisu zażalenia.

Opisanym wymaganiom mimo wezwania nie sprostała strona skarżąca. W tej sytuacji, Sąd Rejonowy zasadnie orzekł o odrzuceniu zażalenia, którego braków formalnych skarżąca nie uzupełniła. Podstawę do wydania tego orzeczenia stanowiły przepisy zawarte w art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Monika Skalska SSO Anna Gałas SSO Aneta Łazarska